

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง "บทบาทของครูต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร : ในเขตกรุงเทพมหานคร" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการกระทำบทบาทของครูต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และศึกษารูปแบบการมีส่วนร่วมของครูในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรโดยเก็บข้อมูลจากประชากรที่เป็นครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียนระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา และได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 390 ชุด ได้รับตอบกลับมา จำนวน 331 ชุด คิดเป็นร้อยละ 84.87

หลังจากเก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ได้นำมาตรวจสอบความถูกต้องและวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ SPSS จากนั้นได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) และผลการศึกษาโดยครอบคลุมประเด็นหลักต่าง ๆ คือ ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความทันสมัย ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของครู ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศของครู บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร โดยแต่ละประเด็นสามารถสรุปภาพรวมได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 มีช่วงอายุระหว่าง 25-30 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 92.4 สมรสแล้ว จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 มีประสบการณ์ในวิชาชีพครูอยู่ระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 และมีรายได้ต่อเดือน 7,000-12,000 บาท จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6

5.1.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความทันสมัย

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความทันสมัย แบ่งเป็นพฤติกรรมกรรมการบริโภคสินค้ามีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.30 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความทันสมัยในการบริโภคสินค้าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย พฤติกรรมการเลือกรับสื่อมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.50 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเลือกรับสื่ออยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5.1.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของครู

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของครูแบ่งเป็นเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยรวม 3.99 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เรื่องจริยธรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยรวม 4.41 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศอยู่ในระดับมาก สถานการณ์ของปัญหา ประชากรส่วนใหญ่รู้ถึงสถานการณ์ของปัญหา จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 สาเหตุของปัญหา ประชากรที่ศึกษาที่ไม่ทราบถึงสถานการณ์ของปัญหาจึงไม่ตอบในสาเหตุของปัญหาเรื่องเพศ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 นอกนั้นส่วนใหญ่จะตอบว่าสาเหตุเกิดจากสื่อ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 การป้องกันปัญหา ประชากรส่วนใหญ่ที่รู้ว่ามีภรรยารองค์ป้องกันปัญหา จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 การแก้ไขปัญหา ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่รู้ว่ามีภรรยารองค์แก้ไขปัญหา จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6

5.1.4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศของครู

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศของครูแบ่งเป็นเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยรวม 4.22 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีทัศนคติเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก เรื่องจริยธรรมทางเพศ ประชากรส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าปัญหาโสเภณีที่เกิดขึ้นไม่ถูกต้อง จำนวน 195 คิดเป็นร้อยละ 59.1 ผู้ที่แต่งงานแล้วแอบชอบคนอื่นก็ไม่ถูกต้อง จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 และประชากรส่วนใหญ่เห็นว่าอยู่ด้วยกันก่อนแต่งเหมาะสม จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 สถานการณ์ของปัญหา มีค่าเฉลี่ยรวม 4.26 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีทัศนคติเรื่องสถานการณ์ของปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก สาเหตุของปัญหา มีค่าเฉลี่ยรวม 3.71 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก การป้องกันปัญหา มีค่าเฉลี่ยรวม 3.62 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก การแก้ไขปัญหา มีค่าเฉลี่ยรวม 4.17 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่มีทัศนคติอยู่ในระดับมาก

5.1.5 บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร แบ่งเป็นด้านการป้องกันปัญหา บทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมคิด/กำหนดนโยบาย มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.92 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง บทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมวางแผนงาน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 2.83 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง บทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.18 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง บทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.20 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง บทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.45 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง บทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมสอนในการเลือกรับสื่อ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.57 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก ด้านการแก้ไขปัญหา บทบาทของครูในการเป็นผู้ให้คำปรึกษา แนะนำแนวทาง ประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้แนะนำแนวทางอบรมสั่งสอนให้กับเด็กนักเรียน มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.12 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง บทบาทของครูในการเป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.45 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง บทบาทของครูในการเป็นผู้ปฏิบัติกรช่วยเหลือประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้คอยช่วยเหลือนักเรียน เมื่อนักเรียนมีปัญหา มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับค่อนข้างมาก บทบาทของครูในการเป็นผู้ประสานงาน ประชากรส่วนใหญ่เป็นผู้คอยประสานงานระหว่างผู้ปกครอง โรงเรียน และชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.33 แสดงว่าประชากรส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

โดยภาพรวม บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ครูได้ปฏิบัติหน้าที่โดยผ่านบทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมคิด/กำหนดนโยบาย ร่วมวางแผนงาน ร่วมจัดกิจกรรม ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ ร่วมสอนในการเลือกรับสื่อ เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง เป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรม เป็นผู้ปฏิบัติกรช่วยเหลือ และเป็นผู้ประสานงานระหว่างผู้ปกครอง โรงเรียน และชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ครูได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในระดับปานกลาง

5.2 การอภิปรายผล

ผู้ศึกษาได้ศึกษาลักษณะของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เพื่อวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression) ได้ทดสอบค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ได้แก่ 1) อายุ 2) ประสบการณ์ 3) การบริโภคสินค้า 4) ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา 5) ทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหา โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 อายุ

ในการศึกษาด้านอายุ พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) แสดงว่าครูที่มีอายุมากยิ่งขึ้นจะมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหา มาก อายุของครูมีอิทธิพลต่อบทบาทของครู ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าว ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ วีรพันธ์ พวงเพชร (2539 : 14-15) กล่าวว่า อายุเป็นตัวกำหนดบทบาทที่สำคัญ เพราะคนที่มีอายุต่างกันจะมีบทบาทไม่เหมือนกัน เช่น คล้อยตามสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป คือ ต้องมีการศึกษาหาความรู้และถ่ายทอดเกี่ยวกับการอนุรักษ์ นำปัญหาสังคมมาสอนให้รู้จักอยู่รอดและไม่เป็นปัญหาสังคม ต้องฝึกฝนตนเอง และนักเรียนให้มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี ต้องมีความเข้าใจและปลูกฝังค่านิยมในเอกลักษณ์ไทย ต้องฝึกทักษะในการทำงาน และสร้างนิสัยที่ดีในการทำงาน ต้องปลูกฝังและส่งเสริมประชาธิปไตยที่ถูกต้อง ต้องฝึกการใช้ความคิดและวิจารณ์งานของตนเอง จัดสิ่งแวดล้อมที่ให้ผลทางการศึกษา และสอดคล้องกับการศึกษาของ (ศุภวดี ชูวงศ์, 2518 : 33 ; อ่างถึงใน วีรรัตน์ ประยูรเต็ม, 2545 : 50) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติของครูเกี่ยวกับปัญหาทางวินัยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครูที่มีวุฒิแตกต่างกันมีทัศนคติในด้านระเบียบการแต่งกายของนักเรียน ระเบียบความประพฤติของนักเรียน และการลงโทษนักเรียนผู้ประพฤติผิดระเบียบโรงเรียนแตกต่างกัน อายุของครูเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการแสดงบทบาทในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ครูที่มีอายุมากจะมีการแสดงบทบาท มากกว่าครูที่มีอายุน้อย เป็นไปได้ว่ากลุ่มครูที่มีอายุน้อยไม่ค่อยมีความสนใจในปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรของนักเรียนเท่ากับครูที่มีอายุสูงกว่า เป็นไปได้ว่าครูที่มีอายุน้อยมีภาระกิจส่วนตัวมากจึงไม่ค่อยมีเวลาให้กับส่วนรวม ความรู้สึกที่จะรับผิดชอบต่อสังคมยังไม่

ค่อยมี จึงส่งผลให้การแสดงบทบาทในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรน้อยลงไปด้วย

5.2.2 ประสบการณ์

ในการศึกษาประสบการณ์ พบว่า ประสบการณ์มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) แสดงว่าครูที่มีประสบการณ์มากก็จะมี การแสดงบทบาทที่น้อย ประสบการณ์ของครูมีอิทธิพลต่อบทบาทของครู ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าว กล่าวคือ ยิ่งประสบการณ์ระยะเวลาการทำงานมากขึ้น ยิ่งนานเท่าไรก็มีโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่บทบาทของครู ต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวลดน้อยลง และครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อยยังมีบทบาทมากขึ้น เป็นไปได้ว่า ครูที่มีประสบการณ์การทำงานน้อย อาจจะมี ความกระตือรือร้นในการที่จะปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของตนเองให้มากขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นว่าประสบการณ์ในวิชาชีพครูที่มีความแตกต่างกันจะมีการกระทำบทบาทต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวที่แตกต่างกัน ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ วิรัตน์ ประชูรเต็ม (2545 : บทคัดย่อ) การเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียนที่นี้เรียน จำแนกตามประสบการณ์การบริหารที่แตกต่างกัน มีบทบาทในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียนแตกต่างกัน โดยผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 5 ปี มีบทบาทในการแก้ไขพฤติกรรมนักเรียนของนักเรียนแตกต่างกันกับผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี และประสบการณ์ 11 ปี ขึ้นไป ส่วนด้านอื่นไม่แตกต่างกัน จากผลการศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์น้อยแต่มีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหามาก เป็นไปได้ว่าครูที่เพิ่งเข้ามารับราชการย่อมทำงานทุกด้านด้วยความสนใจ ตั้งใจ เพื่อให้เกิดเป็นผลงานเกิดความภาคภูมิใจ แต่เมื่อรับราชการนานขึ้น ความสนใจในงานราชการน้อยลง รู้จักวิธีหลบหลีก และในการป้องกันปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ของนักเรียนในโรงเรียน ไม่ไ้ทำงานในหน้าที่โดยตรงเหมือนการสอนจนทำให้ครูบางคนละเลย และไม่สนใจจะดำเนินการ

5.2.3 การบริโภคสินค้า

ในการศึกษาการบริโภคสินค้า พบว่า การบริโภคสินค้ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) กล่าวคือ การบริโภคสินค้ายิ่งมากจะมีการแสดง

บทบาทที่มากไปด้วย คนที่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ทันสมัย ถึงแม้จะมีความทันสมัยมากก็ไม่ได้บ่งพร่องในการกระทำบทบาทต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร แสดงว่าครูที่มีความทันสมัยมากก็มีความชยันมากขึ้นมีความกระตือรือร้นที่จะกระทำบทบาทของตนอย่างเต็มที่ ผิดกับครูที่ล้าสมัย อาจจะไม่มีความกระตือรือร้น ขาดความเอาใจใส่ในการแสดงบทบาทของตนต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร มีความเฉื่อยชามาก ทำตามหน้าที่สอนไปวัน ๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับความทันสมัยของ McClelland (1967 : 74-85 ; อ้างถึงใน ธิดารัตน์ เทียนไชย. 2546 : 16) กล่าวว่าคุณภาพของคนที่ทันสมัยขึ้นอยู่กับการรู้จักพึ่งตัวเองและมีความตั้งใจทำสิ่งต่าง ๆ ให้บรรลุความสำเร็จ ปัจจัยที่จะทำให้ความทันสมัยของบุคคลหรือของกลุ่มมีมากหรือน้อยนั้น ขึ้นอยู่กับการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ในระดับสูงหรือต่ำ กล่าวคือ ถ้าบุคคลมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงก็จะเป็นคนทันสมัยมาก และเป็นผู้ประกอบการ (Enterpreneurship) ที่ดีด้วย ในทางตรงกันข้าม ถ้าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ก็จะเป็นคนที่ทันสมัยน้อย และมีลักษณะเป็นผู้ประกอบการต่ำ ซึ่งเป็นการมองลักษณะทางจิตใจเช่นเดียวกับ Anderson และ Shils (อ้างถึงใน Myron Weiner. 1966 : 3-9 ; อ้างถึงใน ธิดารัตน์ เทียนไชย. 2546 : 16) เน้นว่าคนที่ทันสมัยจะต้องมีการพัฒนาทักษะและจิตใจ ความคิดสร้างสรรค์

5.2.4 ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา

ในการศึกษาความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา พบว่า ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) แสดงว่าครูที่มีความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหามาก จะมีการแสดงบทบาทน้อย ครูมีความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา การแสดงบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวลดน้อยลง เป็นไปได้ว่าครูที่รู้ถึงสถานการณ์ของปัญหาอาจจะเห็นว่าเป็นเรื่องที่ธรรมดาปกติ จึงมีการแสดงบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหาลดน้อยลง ครูที่รู้ถึงสถานการณ์ปัญหาน้อย การแสดงบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวมีมากขึ้น เป็นไปได้ว่าครูที่รู้ถึงสถานการณ์ปัญหาน้อยแต่มีการแสดงบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหามาก เพราะทำตามบทบาทหน้าที่ของครูที่ควรปฏิบัติต่อนักเรียนในทางที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงอยู่แล้วในการดูแล สอดส่อง ความประพฤติของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ เลขา ปิยะธัชจริยะ (2522 : 82) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของครูยุคใหม่ว่าต้องมีหน้าที่สอดส่องดูแล เมื่อเป็นหน้าที่อยู่แล้วครูที่มีความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหาน้อย ก็อาจจะมีการแสดงบทบาทหน้าที่ของตนต่อการป้องกัน และ

แก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวมากขึ้น ได้ตามบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบที่มีอยู่ และมีความสอดคล้องกับการศึกษาของธีรศักดิ์ อัครบวร (2544) ที่กล่าวว่าปัจจุบันบทบาทและความสำคัญของครูในการเยียวยาสังคมในโลกที่สับสนวุ่นวาย ในปัจจุบันนี้มีบุคคลจำนวนมากที่ต้องเผชิญกับผลกระทบที่ตนไม่ได้เป็นผู้ก่อ เช่น ปัญหาครอบครัวแตกแยก เด็กไม่รู้เรื่องถึงปัญหาของพ่อแม่ ผู้ปกครองที่ต้องแยกทางกันอยู่ ถ้าไม่มีครูซึ่งนับได้ว่าเป็นพ่อแม่คนที่สองของนักเรียนที่คอยให้คำปรึกษารับฟังปัญหาของเด็ก เด็กเหล่านี้อาจจะเดินทางผิดและสร้างปัญหาให้กับสังคม ดังนั้น ครูจึงได้ชื่อว่าเป็นผู้เยียวยาสังคม

5.2.5 ทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหา

ในการศึกษาทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหา พบว่า ทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 (จากตารางที่ 4.27) แสดงว่าครูที่มีทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหาที่ดีจะมีการแสดงบทบาทมาก จากการศึกษาผลปรากฏว่าประชากรที่ศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหา พบว่า สามอันดับแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ครูควรมีส่วนป้องกันในโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก รองลงมา การรณรงค์เรื่องสื่อภาพยนตร์ วีดีโอ โทททัศน์ สิ่งพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นที่ย้ายยุทธศาสตร์ให้รู้จักเลือกรับสื่อที่เหมาะสมมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก และการจัดกิจกรรมด้านบันเทิงและกีฬาของนักเรียนมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนดังกล่าวอยู่ในระดับค่อนข้างมาก โดยมีค่าเฉลี่ยตามลำดับ (ค่าเฉลี่ย = 3.93 ค่าเฉลี่ย 3.91 และค่าเฉลี่ย 3.80) แสดงให้เห็นว่าการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กนักเรียนได้เข้าร่วมทั้งภายในและนอกโรงเรียน เพื่อทำให้เด็กนักเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ ทำในเวลาว่างเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มาทำกิจกรรมหรือเล่นกีฬาแทนที่จะหมกมุ่นหรือสนใจอยู่กับสิ่งยั่วยั่วต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในรูปของสื่อต่าง ๆ เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวได้อีกทางหนึ่ง จะเห็นได้ว่าทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหาของประชากรที่ศึกษามีความสอดคล้องกับ รายงานการประชุมของคณะกรรมการจัดทำแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาค่าเด็ก และเยาวชนที่มีวามสุ่ม และประพฤตินั้นไม่เหมาะสม ครั้งที่ 1/2543 (อ้างถึงใน วิรัตน์ ประยูรเต็ม, 2545 : 32-33) โดยการใช้กฎหมายบังคับควบคุมอย่างจริงจัง และให้เหมาะสมกับสภาพการณ์กับปัญหาที่เกิดขึ้น ให้สถาบันการศึกษาต้องมีการประสานความร่วมมือกับภาครัฐ และเอกชนตลอดถึงหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน เพื่อจัดให้มีกิจกรรม และนันทนาการแก่เด็กเยาวชนเพื่อป้องกันแก้ไขพัฒนาเด็ก และเยาวชนมิให้เกิดปัญหาได้ ให้มีการรณรงค์ด้านเกี่ยวกับปัญหาเด็กและเยาวชนในระดับต่าง ๆ ให้มากขึ้น ตลอดถึงการ

สร้างค่านิยมที่ถูกต้องตั้งแต่วัยเด็กและเยาวชนผู้อยู่ในวัยดังกล่าว รวมทั้งการให้ความรู้ ความเข้าใจแก่สถานประกอบการ หรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็ก และเยาวชนที่เป็นแหล่งมั่วสุมให้เด็ก และเยาวชนหนีเรียนมาร่วมกลุ่มกันได้ตามกฎหมาย เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหาล่วงหน้าในระยะยาวต่อไป ถ้าครูมีทัศนคติในด้านการป้องกันปัญหาที่ดีแล้ว เห็นว่าทุกหน่วยงานมีการรณรงค์ป้องกันกันอย่างต่อเนื่อง ทุกฝ่ายมีการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการช่วยกันป้องกันปัญหา การแสดงบทบาทของครูต่อกรมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าว จะมากกว่าครูมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการป้องกันปัญหา เห็นว่าเป็นเรื่องปกติ ขาดความสนใจการแสดงบทบาทของครูต่อกรมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวก็จะลดน้อยลง ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ชัดติยา กรรณสูต (2516 : 2) ที่กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความรู้สึกที่คนเรามีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือหลายสิ่งก็ตามในลักษณะที่เป็นอัตวิสัย (Subjective) อันเป็นพื้นฐานเบื้องต้น หรือมีผลให้เกิดการกระทำหรือแสดงออกที่เรียกว่า พฤติกรรม

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง "บทบาทของครูต่อกรมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร" ทำให้ทราบถึงระดับการกระทำบทบาทของครูต่อกรป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และทำให้บุคคลอื่น ๆ ที่ทำงานต่างสาขามีโอกาสได้รู้จักบทบาทของครูเพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารที่จะปรับแนวทางและเสริมสร้างบทบาทของครูให้ถูกต้องเป็นไปตามวิถีที่ควรจะเป็น ทราบถึงทัศนคติของครูที่มีต่อปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ตลอดจนทราบถึงรูปแบบการมีส่วนร่วมของครูในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ผู้ศึกษาจึงได้นำมาประมวลเป็นข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

5.3.1 แนวทางในการป้องกันปัญหา

1. จากผลการศึกษา พบว่า บทบาทของครูในการจัดอบรมให้ความรู้ในด้านการป้องกันปัญหาแก่ผู้ปกครองและชุมชนยังอยู่ในระดับต่ำ อันแสดงให้เห็นถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูผู้ปกครองหรือผู้นำชุมชนและโรงเรียนมีน้อย ดังนั้น ครูที่ทำหน้าที่เป็นสะพานระหว่างโรงเรียนและผู้ปกครองควรเพิ่มบทบาทให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมร่วมเพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศของนักเรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาล่วงหน้า เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ปกครองสนใจ สอดส่องดูแลพฤติกรรมของบุตรหลานมากยิ่งขึ้น เพราะหากกระตุ้นให้ผู้ปกครองและผู้นำชุมชน

ตระหนักถึงปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ให้มีความรู้ในการป้องกันแล้วก็จะทำให้การป้องกันปัญหาเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ทำได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. โรงเรียนควรให้ครูทุกคนในโรงเรียน ได้ร่วมกันแสดงความคิดเห็นด้านนโยบาย การวางแผนและปฏิบัติ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

3. โรงเรียนควรกำหนดบทบาทหน้าที่ให้ครูเป็นผู้ประสานงานในการจัดทำข้อมูลเกี่ยวกับปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร และจัดทำข้อมูลเสนอให้กับผู้บริหารโรงเรียน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

4. โรงเรียนควรกำหนดให้ครูเป็นผู้ประสานงานกับผู้ปกครอง โรงเรียนและชุมชน เพื่อร่วมกันหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

5. ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ร่วมจัดประชุม สัมมนาหรืออบรมร่วมกัน เพื่อแสวงหาแนวทางในการป้องกันที่เหมาะสม การประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีความจำเป็น และสำคัญอย่างมาก ที่จะส่งผลให้การทำงานการป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรของครูมีประสิทธิภาพมากขึ้น

6. ควรให้ครูได้ศึกษาระเบียบ จีซีการ ในการประสานงานหรือพยายามสร้างประสบการณ์ในการประสานงานให้มากขึ้น โดยให้ลงมือปฏิบัติจริงในการติดต่อประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7. ผู้บริหารในสถานศึกษา ควรเป็นผู้นำที่จะทำการประสานงานหรือควรให้การสนับสนุนในการติดต่อระหว่างหน่วยงาน ไม่ควรปล่อยให้ผู้ที่ได้รับมอบหมายทำงานเพียงลำพัง เพราะอาจไม่ได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นเท่าที่ควร

8. ครูที่มีประสบการณ์มากควรมีการจัดอบรมพิเศษ เร่งให้มามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหามากขึ้น

10. สร้างทัศนคติที่ดีในการป้องกันปัญหา

11. มีการส่งเสริมให้ครูที่มีอายุน้อยเข้ามามีบทบาทให้มากขึ้น เพราะมีวัยใกล้เคียงกับเด็กสามารถเข้าถึงได้ง่าย

5.3.2 แนวทางในการแก้ไขปัญหา

1. โรงเรียนควรเป็นผู้นำในการจัดกิจกรรมเพื่อให้ครู ผู้ปกครอง และนักเรียนมีกิจกรรมทำร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเป็นการเบี่ยงเบนความสนใจของเด็กนักเรียนที่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ให้เข้าร่วมกิจกรรม

2. โรงเรียนควรให้ครูทุกคนในโรงเรียนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น เพื่อจัดกิจกรรมให้กับเด็กนักเรียนได้ร่วมกิจกรรมในโรงเรียน เป็นแนวทางหนึ่งในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

3. ควรจะกำหนดให้ครูเป็นที่ปรึกษาช่วยปรึกษาปัญหาให้กับครอบครัวของเด็กนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะครูประจำชั้น ครูแนะแนว น่าจะได้มีการอบรมเรื่องการให้คำปรึกษา และเรื่องเพศศึกษาหรือการส่งเสริมสุขภาพในโรงเรียน เพื่อให้ครูทำบทบาทหน้าที่การป้องกันและแก้ไขเด็กมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนได้มากขึ้น

5.3.3 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาเรื่องเดียวกันนี้อีกโดยเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนมัธยมศึกษาในต่างจังหวัด และกรุงเทพมหานคร เพื่อดูถึงบทบาทของครูในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคว่ามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในโรงเรียนเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่มีผลต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในโรงเรียนมัธยมศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

2. ควรมีการศึกษากลุ่มตัวอย่างจากเด็กนักเรียน ทั้งที่เป็นกลุ่มเสี่ยงและไม่อยู่ในกลุ่มเสี่ยงว่ามีความคิดเห็นต่อปัญหาอย่างไรบ้าง

3. ควรมีการศึกษาถึง บทบาทของครูฝ่ายปกครอง ฝ่ายแนะแนว ในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

4. ควรทำการศึกษาวิจัยแบบเจาะลึก โดยใช้เทคนิคการเก็บข้อมูลแบบอื่น ๆ เช่น การทำวิจัยเชิงคุณภาพแบบมีส่วนร่วมกับครู และเกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในโรงเรียน เพื่อให้ทราบถึงวิธีการการป้องกันและแก้ไขปัญหานี้ในโรงเรียนได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น